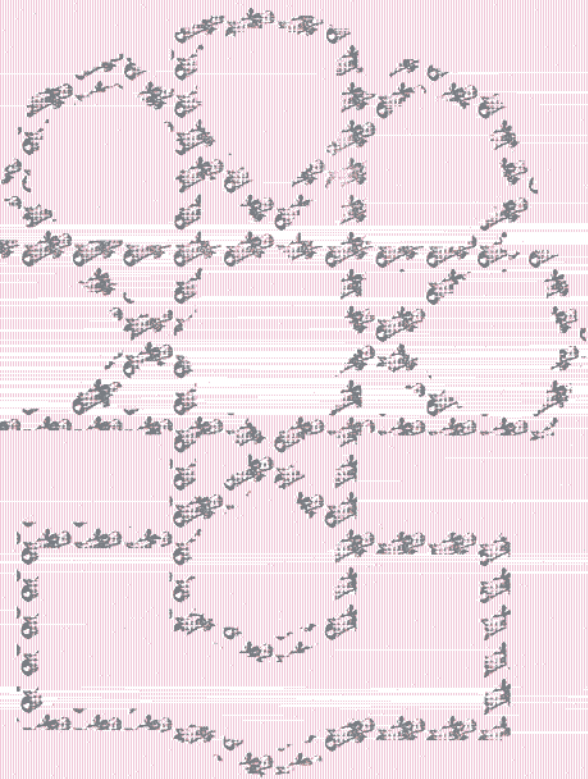

یک گزارش کارشناسی پیرامون

عدم اجرای بند «الف» تبصره

۳۵ هـ

قانون بودجه سال ۷۵

کار: دفتر بررسی‌های حقوقی

این مطالعه به تقاضای رئیس محترم کمیسیون اصول ۸۸ و ۹۰ قانون اساسی انجام شده است.

معاونت پژوهشی
مرداد ۱۳۷۶

کد گزارش: ۱۶۰۲۵۶۷

۲- در بودجه سال ۱۳۷۵ در بند «د» مقرر شده که هزینه اجرای تبصره ۳۵ از محل بودجه‌های جاری دستگاه‌های مربوط می‌باشد و همان‌گونه که محل هزینه بودجه جاری در قانون بودجه سالانه پیش‌بینی می‌شود از جمله کمک‌های غیر مالی موضوع بند «الف» نیز از همان محل باید تأمین اعتبار می‌گردید.

۳- با فرض صحت این امر که بودجه جاری دستگاه‌های مربوط در سال ۱۳۷۵ تکافوی پرداخت هزینه‌های مربوط به کمک‌های غیر مالی را ننماید، در این صورت باید از محل سایر اعتبارات از جمله مازاد درآمدهای بودجه مربوط به بند «ج» که مربوط به کسری اعتبارات دستگاه‌های اجرایی است تأمین می‌گردید که متأسفانه دولت محترم در این مورد قصور کرده است.

۴- سازمان برنامه و بودجه مدعی است که بار مالی اجرای بند «الف» تبصره ۳۵ معادل ۵۰۰ میلیارد ریال است و از نظر قانونی به لحاظ عدم تأمین اعتبار آن برای دولت، امکان اجرای بند فوق میسر نمی‌باشد. متأسفانه دولت محترم یک امر اساسی را نادیده گرفته است؛ بدین ترتیب که حتی در فرضی که اعتبار ۵۰۰ میلیارد ریالی فوق تأمین نشده باشد مع ذلک به موجب بند «الف» تبصره ۳۵ قانون بودجه دولت مکلف به اجرای آن بوده است. بدین ترتیب که بر اساس مفاد بند مذکور دولت باید ماهانه معادل یک دهم حداقل حقوق مبنای جدول نظام هماهنگ را به صورت کالا و مایحتاج ضروری از طریق تعاونی‌های مصرف کارکنان پرداخت می‌نمود. بدیهی است که چنین پرداختی باید از فروردین ماه سال ۱۳۷۵ به عمل می‌آمد و عدم امکان پرداخت در همان ماه اول برای دولت معلوم بود زیرا به یقین $\frac{1}{11}$ مبلغ ۵۰۰ میلیارد برای هر ماه باید جداگانه پرداخت می‌شد. بر این اساس در راستای اجرای تکلیف قانونی دولت که به موجب قانون بودجه سال ۱۳۷۵ بر عهده دولت قرار گرفته است، باید مفاد بند «الف» تبصره ۳۵ قانون بودجه اجرا می‌گشت و در این راستا در صورت وجود مشکلات عملی مربوط به عدم تأمین اعتبار آن، دولت مکلف بود لایحه اصلاحی برای قانون فوق به مجلس شورای اسلامی ارائه نماید. اصلاح بودجه برای رفع مشکل دولت به دو صورت امکان پذیر بوده:

الف- لایحه اصلاحی برای حذف بند «الف» تبصره ۳۵ به دلیل امکان اجرای آن؛

ب- لایحه اصلاحی برای تأمین اعتبارات جدید یا جابه‌جایی ردیف‌ها و اعتبارات بودجه برای هزینه‌های مربوط به بند «الف» تبصره ۳۵.

متأسفانه دولت محترم به هیچ‌یک از دو شیوه فوق عمل ننموده است.

بدیهی است که اگر اعتباری در بودجه سال ۱۳۷۵ برای اجرای بند فوق پیش‌بینی شده یا بودجه‌های جاری دستگاه‌های مربوط کفاف پرداخت‌ها و هزینه‌های مربوط برای دولت نمی‌داده، با فرض اثبات این ادعاها دولت را برای عدم اجرای بندی که قابلیت اجرا نداشته است نمی‌توان مؤاخذه کرد زیرا تکلیف مالایطاق است. مع ذلک متأسفانه دولت به تکلیف قانونی خود برای اصلاح بند «الف» تبصره ۳۵ و تأمین بودجه لازم عمل نکرده، این تخلف است، چرا که به منظور اجرای مفاد فوق به یقین دولت باید اقدامات مناسبی را برای تأمین اعتبار یا اصلاح قانون بودجه سال ۱۳۷۵ به عمل می‌آورد و از همان ابتدای سال که دولت برای اصلاح قانون بودجه سالانه اقدام می‌کند این امر امکان پذیر بوده و از آن غفلت شده است و این امر به یقین نمی‌تواند مسئولیت دولت را برای اجرای قانون بودجه ساقط کند.